உ

கடவுள்துணை

மாறன் பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந்திணையைம்பது

மூலமும் உரையும்.

சேதுசம்ஸ்தான வித்துவானும்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியருமாகிய

ரா. இராகவையங்காரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டன.

செந்தமிழ்ப் பிரசுரம்—க.

இரண்டாம் பதிப்பு.

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை.

1912.

[இதன் விலை அணா—3]

ஸ்ரீ:

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

ஐந்திணையைம்பது என்பது கடைச்சங்கம் மருவிய பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. கீழ்க்கணக்கு நூல்களாவன;— க-நாலடி, உ-நான்மணிக்கடிகை, ௩-இனியது நாற்பது, ச-இன்னாநாற்பது, ரு-களவழிநாற்பது, சா-கார்நாற்பது, எ-ஐந்திணையைம்பது, அ-ஐந்திணையெழுபது, கூ-திணைமொழியைம்பது, க0-திணைமாலை நூற்றைம்பது, கக-திருக்குறள், கஉ-திரிகடுகம், க௩-ஆசாரக்கோவை, கச-பழமொழி, கரு-சிறுபஞ்சமூலம், கசா-முதுமொழிக்காஞ்சி, கஎ-ஏலாதி, கஅ-கைந்நிலை என இவை; இதனை,

*"நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப்
பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாமூல
மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பவே
கைந்நிலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு" என்னும் வெண்பாவினு லறிந்துகொள்க. நானாற்பதைந்திணை என்புழி நானாற்பது, நாலைந்திணை எனவுரைக்க. கீழ்க்கணக்கு, நாலடி......மெய்ந்நிலைய காஞ்சியோடு ஏலாதி கைந்நிலையவாம் என்ப: என்க. கணக்கு-மேற்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என இருவகைப்படும். ஐம்பது முதல் ஐந்நூறிறுதியாக ஐவகைப்பாவானும் வருவது மேற்கணக்கெனப்படும். அவ்வகை யெண்ணில் அறம்பொருளின்பங்களைப்பற்றி வெண்பா ஒன்றனே வருவது கீழ்க்கணக்கெனப்படும். இவற்றிற்கிலக்கணம்;—

"மேல்கீழ்க் கணக்கென விருவகைக் கணக்கே"

---

* இவ்வெண்பா, "நாலடி நான்மணி நானாற்ப தைந்திணைமுப், பால் கடுகு கோவை பழமொழி—மாமூல, மின்னிலைய காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே, நன்னிலைய தாகுங் கணக்கு" என ஆழ்வார்திருநகரியிற் கிடைத்த பழையதோர் திருக்குறளுரை யேட்டுமுகத்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்பாட்டில் ஐந்திணையென்பது ஐந்து திணை நூல்கள் என்க; அவை ஐந்திணையைம்பது முதலிய நான்கும், கைந்நிலையும் ஆம்.

முகவுரை.

“மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படும் வகையாற் பகர்ந்தனர் கொளலே”*

“அகவலுங் கலிப்பா வும்பரி பாடலும்
பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீறா
மிருத்துடன் றொகுப்பது மேற்கணக் கெனவும்
வெள்ளைத் தொகையு மவ்வகை யெண்பெறி
னெள்ளறு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொளலே”

‘ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறா
வைவகைப் பாவும் பொருணெறி மரபிற்
றொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்”

‘அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
யறம்பொரு ளின்ப மடுக்கி யவ்வத்
திறம்பட வுரைப்பது கீழ்க்கணக் காகும்”

எனவரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களாலுணர்க. கீழ்க்கணக்கிற்கு வெண்பாவேயன்றி அதனினமும் ஆம் என்பது முதுமொழிக் காஞ்சியில் “ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா—மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை” என வெண்செந்துறை வந்தவாற்றானறிக. மேற்கணக்கிற்கே “ஐம்பது முதலா வைந்நூ றீறா” எனவும் “பதிற்றைந் தாதி பதிற்றைம்ப தீறா” எனவும் சிறுமைக்கும் பெருமைக்கும் எண்வரையறை கூறிக், கீழ்க்கணக்கிற்கு “அவ்வகை யெண்பெறின்” எனவும் “அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி” எனவும் ஓதினமையாற் கீழ்க்கணக்குச் சிறுபான்மை ஐம்பதிற்குறைந்தும் ஐந்நூற்றின் மிக்கும் வருமெனக்கொள்க. இனியது, இன்னா, களவழி, கார்நாற்பதும் ஐம்பதிற் குறைந்துவந்தன. முப்பால் ஐந்நூற்றின் மிக்கு வந்தது. இக்கீழ்க்கணக்கு நூல்களையே தாயபனுவல் என்னும் பெயராற் கூறுவர் எனவும், இவை அறம்பொருளின்பமென்னு மூன்றற்கு மிலக்கணஞ்சொல்லுவ எனவும், வேறிடையிடை அவையன்றியுந் தாவுச் செல்வதுமுண்டெனவும், இச்செய்யுட்கள் அடிமிகா இரண்டடிமுதல் ஆறடியிறுதியாகவருவன எனவும், அவை எழுத்தினுங்கன்றுகாட்டாது சில எழுத்தினான் வருவன எனவும், அவையிவ ன்னுஞ் சுருங்கிச் சிலவிகவருவன எனவும், “[illegible]

என்னுஞ்செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் உரைத்தவாற்றானுணர்ந்துகொள்க. "சின்மென் மொழியாற் றாய பனுவலோ, டம்மை தானே யடிநிமிர் பின்றே" என்ற தொல்காப்பிய நெறியேபோற்றி இப்பன்னிருபாட்டியற்கண்ணும் "அடிநிமிர் பில்லாச் செய்யுட் டொகுதி" எனக்கூறியதுங் காண்க. இவ்வைந்திணையைம்பது அறம்பொருளின்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் இன்பப்பகுதிபற்றிச் சிலவாய மெல்லிய சொற்களால் நான்கடியினேறாமல் ஐம்பதாய் எண்ணுச்சுருங்கி வெண்பாவான் வந்தமையாற் கீழ்க்கணக்காயவாறு கண்டுகொள்க.

இஃது அவ்வின்பப்பகுதிக்குரிய இருத்தல், புணர்தல், ஊடல், பிரிதல், இரங்கல் என்னும் ஐவகை ஒழுக்கங்களையும் முறையே முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் பெயரான் ஐந்திணையாகவைத்து ஒவ்வொரு திணைக்கும் பத்துப்பத்து வெண்பாவாகக் கூறுதலான் ஐந்திணையைம்பது எனப் பெயர்பெற்றது. இந்நூலுள் ஐந்திணையையும் முல்லை முதலாக நெய்தலிறுதியாகவைத்தது பெரும்பான்மையும் தொல்காப்பியத்து,

"மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமு
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே"

என்னும் அகத்திணையியற் சூத்திரத்துளோதப்பட்ட முறையே பற்றியதாகும். மற்று ஈண்டோதப்படாத பாலையையும் உடன்வைத்ததென்னையெனின்;—அது "நிலம் நான்கேயாகக்கூறலிற் பாலைக்கு நிலமின்றெனின், அற்றன்று: 'புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க, லூட லிவற்றி னிமித்தமென் றிவை, தேருங்காலைத் திணைக்குரிப்பொருளே' (தொல். பொ. அகத். கச.) என நால்வகை நிலத்துங்கொண்ட உரி [illegible]வே பிரிதலும் உரிப்பொருளாக ஆசிரியர் கொள் [illegible] நான்கு நிலத்திடையும் பொதுவாய் மயங்கிவரு [illegible]லின், ஈண்டுப் பாலைத்திணையையுந் திணையாக ஆசி

யர் நல்லந்துவனார் கோத்தாரென்று கூறுக" என ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கலித்தொகை முகத்துக் கூறியவாற்றானுணரப்படும். இனி இம்முறைவைப்பிற்குக் காரணம் வருமாறு;—இவ்வொழுக்கமெல்லாம் இல்லறம்பற்றிய ஒழுக்கமாதலின் கற்பொடுபொருந்திக் கணவன்சொற்பிழையாது இல்லிருந்து நல்லறஞ்செய்தல் மகளிரதியற்கை முல்லையாதலின் அது முற்கூறப்பட்டது. புணர்தலின்றி இல்லறம் நிகழாமையின் புணர்தற்பொருட்டாகிய குறிஞ்சி அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. புணர்ச்சிப்பின் ஊடனிகழ்தலின் அதன்பின் மருதம் வந்தது. அம்மருதத்து நிகழும் பரத்தையிற் பிரிவுபோலப் பிரிவொப்புமை நோக்கிப்பிரிதலாகிய பாலை அதன் பின்னையது. பிரிவுபற்றி உளதாகும் இரங்கலாகிய நெய்தல் அப்பாலைக்குப் பின்னின்றது என்பது. இவ்வைந்திணை இயல்புகள் பலவற்றை இந்நூல் சுருங்கவிளங்க வுரைக்கும். இந்நூற் பாயிரத்துள் "ஐந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார், செந்தமிழ் சேரா தவர்" எனக்கூறியவாற்றானே இதன் பெருமை நன்கறியத்தக்கது. இதன்கண்ணுள்ள பாடல்கள் பல நச்சினார்க்கினியர் முதலிய நல்லாசிரியர்களாற் றம்முரைகளில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலாசிரியர் மாறன்பொறையனார் என்பார். பாண்டியன் பெயரும் சேரன்பெயருமே இவர்க்குப்பெயராக இணைந்திருத்தலின் இவர் அவ்விருபேரரசர்க்கும் நட்பினராம் உரிமையுடையரோ என ஊகிக்கப்படுகிறார். மாறன்-பாண்டியன்; பொறையன்-சேரன். கோப்பெருஞ்சோழற்கும் பிசிராந்தையார் என்னும் புலவர்க்கும் உளதாகிய நட்புரிமையாற் பிசிராந்தையார் தம்பெயரைப் பிறர்க்குச்சொல்லும்பொழுது தம்பெயர் சோழனென்று அவ்வரசன்பெயரையே தம் பெயராகச் சொல்லியதனையும் ஈண்டைக்காராய்ந்துகொள்க. இதனைத் "தன்பெயர் கிளக்குங் காலை யென்பெயர், பேதைச் சோழனென்னுஞ் சிறந்த, காதற் கிழமையு முடையன்" எனவரும் புறப்பாட்டான் (உகரு) அறிக. இவர் தந்நூன் முதற்செய்யுளிற் றிருமாலையும், முருகக்கடவுளையும், சிவபிரானையும் எடுத்தோதுதலான், இவர் வேதநெறிப்பட்ட ஒழுக்கினரென்பதும் அறியலாகும். இவரது சொற்பொருள் வழக்குக்களும், உவமைகளும், பிறவும் மற்றைத்தொ

கணக்கு நூல்களிலும் பத்துப்பாட்டிலும் எட்டுத்தொகையிலும் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையிலும் ஆங்காங்குக் காணலாகும். இந்நூற்கண்ணுள்ள வெண்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன்பின்னும் தனித்தனியே கருத்துரையும் பொழிப்புரையும் உள்ளன. அவற்றை இயற்றினோர் பெயர் முதலியன ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அவ்வுரைநடையினை ஆராயின் அவையும் முற்காலத்தனவாதல் தெளியப்படும். இவ்வுரைகளோடுகூடிய ஐந்திணையைம்பதுப் பிரதியிரண்டு இச்சங்கத்திற்குக் கிடைத்தன. இவை இம்மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க ஸ்தாபகரும் அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய பாலவனத்தம் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-பொ. பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள் நன்முயற்சியானே பெறப்பட்டன. இவற்றை உதவியபேருபகாரிகள் சென்னைவித்துவான்: மகா-ள-ள-ஸ்ரீ தி. செல்வக்கேசவராயமுதலியாரவர்கள் எம். ஏ., திருமயிலை வித்துவான்: மகா-ள-ள-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் என்னும் இவர்கள். இவ்விருபிரதிகளிலும் உள்ளவாறே இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதனுள் முல்லையில் "மின்னுமுழக்கும்" என்பது முதலாகப் "பிரிந்தவர்மேனி" என்பதிறுதியாக உள்ள வெண்பாக்களாறும் "அணிநிறமஞ்ஞை" என்பதுபோலப் 'பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது' ஆயிற் செவ்வனம் இயைவனவாகும். அவ்வாறன்றிப் பிரதிகளிற் 'பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது' எனவேயுள்ளது. தலைவியது ஆற்றாமைக்குக் காரணமாய காரும் மாலையும் சிறுகுழலோசை முதலியனவும் தோழி கண்டுகேட்டுத் தானும் ஆற்றாளாய்க்கூறி ஆற்றுவித்தாளென ஒருகாற்கொள்ளவுமாமென்று கருதி அதனை யான் மாற்றத் துணிந்திலேன்.

இஃது இம்மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினின்று வெளியாகின்ற "செந்தமிழ்"ப் பத்திரிகைக்குரிய முதற்பிரசுரமாவது. இவ்வாறே இதுகாறும் அச்சிடப்படாமலுள்ள பொருளாற்பெரியவும் அளவாற் சிறியவும் ஆகிய பண்டையோருரைத்த தண்டமிழ்நூல்கள் பலவற்றை இச்செந்தமிழ் வாயிலாக வெளியிடக் கருதியிருத்தலின், அப்

முகவுரை

பழைய ஏடுகளுடைய நல்லோர் அவற்றை இச்சமுகத்திற்கனுப்பியரு ளுமாறு அவரைப் பன்முறை வேண்டுகின்றேன்.

அறிவ தறியு மறிவினர் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று' (ஐந்திணையைம்பது-உரு.)

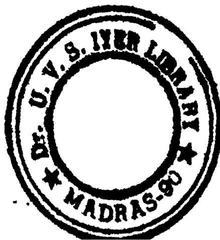
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்' (ஷை, சஅ.)

இங்ஙனம்,

சேதுஸம்ஸ்தானவித்வான்,

ரா. இராகவையங்கார்,

செந்தமிழ்ப் பத்திராசிரியர்.

விஷயசூசிகை

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

விஷயசூசிகை.

விஷயசூசிகை.

உ

கடவுள் துணை.

மாறன்பொறையனார்

அருளிச்செய்த

ஐந்திணையைம்பது

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்

பண்புள்ளி நின்ற பெரியார் பயன்றெரிய
வண்புள்ளி மாறன் பொறையன் புணர்த்தியாத்த
வைந்திணை யைம்பது மார்வத்தி னோதாதார்
செந்தமிழ் சேரா தவர்.

க.—முல்லை.

மல்லர்க் கடந்தா னிறம்போன் றிருண்டெழுந்து
செல்வக் கடம்பமர்ந்தான் வேன்மின்னி—நல்லா
யியங்கெயி லெய்தவன் றார்பூப்ப வீதோ
மயங்கி வலனேருங் கார்.

தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.

இதன்பொருள். மல்லரைவென்றவன் நிறம்போல இருளைச்செய்தெழுந்து செல்வக் கடப்பந்தாரினை விரும்பினான் வேல்போல மின்னி விசும்பின் இயங்குகின்ற முப்புரங்களை யெய்தவன் கொன்றைத்தார் பூப்ப மிடைந்து எழாநின்றது நல்லாய்! இக்கார் என்றவாறு. (க)

---

* இஃது சங்கத்தாராற் றொகுக்கப்பட்ட பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

௨ *அணிநிற மஞ்ஞை யகவ விரங்கி
மணிநிற மாமலைமேற் றாழ்ந்து—பணிமொழி
கார்நீர்மை கொண்ட கலிவானங் காண்டொறும்
பீர்நீர்மை கொண்டன தோள்.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) அழகிய நிறத்தையுடைய மயில்களழைக்க முழங்கி நீலமணி நிறத்தையுடைய மாமலைகளின்கட் படிந்து, மெல்லிய மொழியையுடையாய்! கார்காலத்துத் தன்மையைக் கொண்ட மிக்க முகில்களைக் காணுந்தோறும் என்றோள்கள் பீரின் தன்மையைக் கொண்டன எ-று. (௨)

௩ மின்னு முழக்கு மிடியுமற் றின்ன
கொலைப்படை சாலப் பரப்பிய முல்லை
முகைவென்ற பல்லினா யில்லையோ மற்று
நமர்சென்ற நாட்டுளிக் கார்.

பருவங்கண்டழிந்த கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.

(இ-ள்) நமர்சென்ற நாட்டின்கண் மின்னும் முழக்கும் இடியும் என்றுசொல்லப்பட்ட இக்கொலைப் படைகளை நிரம்பப் பரப்புதற்கு இக்காரில்லையோ முல்லை முகை வென்ற பல்லினாய்! எ-று. (௩)

உள்ளார்கொல் காதல ரொண்டொடி நந்திறம்
வள்வார் முரசின் குரல்போ லிடித்துரறி
நல்லார் மனங்கவரத் தோன்றிப் பணிமொழியைக்
கொல்வாங்குக் கூர்ந்ததிக் கார்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நந்திறத்தைக் காதலர் உள்ளாரோ ஒண்டொடி! தோ
லார்ந்த முரசின் குரலினோசைபோல இடித்து முழங்கித் தங்கொழுநரைட்

* இச்செய்யுளைப் பருவங்கண்டு பெருமகள் புலம்பற்கு உதாரணங் காட்டினர் அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரர். (களவியல், ௫௩.)

பிரிந்த நல்லார் மனநகவரும்படி தோன்றி நங்காதலர் சொன்ன இன்சொல்லைச் சிதைப்பதுபோலு மிக்கது இக்கார் எ-று. (௪)

௫ கோடுயர் தோற்ற மலைமே லிருங்கொண்மூக்
கூடி நிரந்து தலைபிணங்கி—யோடி
வளிகலந்து வந்துறைக்கும் வானங்காண் டோறுந
துளிகலந்து வீழ்தருங் கண்.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குவடுகளுயர்ந்த தோற்றத்தையுடைய மலைகண்மேற் பெருமுகில்கள் திரண்டு மிடைந்து ஒன்றோடொன்று பிணங்கியோடிக் காற்றோடு கலந்து பெய்கின்ற விசும்பு காணுந்தோறும் துளிகலந்து பெய்யாநின்றன என்கண்கள் எ-று. (௫)

௬ முல்லை நறுமல ரூதி யிருந்தும்பி
செல்சார் வுடையார்க் கினியவாய்—நல்லாய்மற்
றியாருமின் னெஞ்சினே மாகி யுறைவேமை
யீரு மிருண்மாலை வந்து.

இதுவுமது.

(இ-ள்) நல்லாய்! இருந்தும்பி முல்லைநறுமலரை ஊதுதலாற் றமக்குச் செல்சார்வாகிய கொழுநரையுடையார்க்கு இன்பத்தைச் செய்வனவாய் யாரும் துணையில்லாத நெஞ்சினேமாகி உறைவேமை இருண்மாலை வந்து ஈராநின்றது எ-று. (௬)

௭ தேரோன் மலைமறைந்த செக்கர்கொள் புன்மாலை
யாரான்பின் னாய னுவந்தூதுஞ்—சீர்சால்
சிறுகுழ லோசை செறிதொடி வேல்கொண்
டெறிவது போலு மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) தேரினையுடைய பகலவன் மலையின்கண் மறைந்த செக்கர் கொண்ட புன்மாலையின்கண் அரிய ஆனிரையின் பின்னே ஆயன் விரும்பி ஊதுஞ் சீரமைந்த சிறுகுழல் இன்னோசை, வேல்கொண்டு எறிவது போலாநின்றது செறிதொடி! எனக்கு எ-று. (௭)

பிரிந்தவர் மேனிபோற் புல்லென்ற வள்ளி
பொருந்தினர் மேனிபோற் பொற்பத்—திருந்திழாய்
வானம் பொழிபவும் வாரார்கொ லின்னாத
கானங் கடந்துசென் றார்.

இதுவுமது

(இ-ள்) துணைவரைப் பிரிந்தார் மேனிபோலப் புற்கென்ற வள்ளிகள் துணைவரோடு பொருந்தியிருந்தார் மேனிபோலப் பொலிவு தோன்றும்படி வானம் பொழியவும் வாரார்கொல்லோ, திருந்திழாய்! இன்னாத கானத்தைக் கடந்துசென்றார் எ-று. (அ)

௯ வருவர் வயங்கிழாய் வாளொண்க ணீர்கொண்
டுருகி யுடன்றழிய வேண்டா—தெரிதியேற்
பைங்கொடி முல்லை பவிழரும் பீன்றன
வம்ப மழையுறக் கேட்டு.

பருவமென்றழிந்த கிழத்தியைத் தோழி
பருவமன்றென்று வற்புறுத்தியது.

(இ-ள்) விளங்கிய இழைகளையுடையாய்! நங்காதலர் பருவம் வந்தால் வருவர்; வாளினை ஒக்கும் நின்கண்கள் நீர்கொள்ள நீயுருகி மாறுபட்டு அழியவேண்டா; ஆராய்வாயாயிற் றன்பருவமல்லாமையின் நிலையில்லாத முழக்கங் கேட்டுப் பைங்கொடி முல்லைகள் அவிழரும்பு ஈன்றனகாண் எ-று. (௯)

௰ நூனவின்ற பாகதேர் நொவ்விதாச் சென்றீக
தேனவின்ற கானத் தெழினோக்கித்—தானவின்ற
கற்புத்தாள் வீழ்த்துக் கவுண்மிசைக் கையூன்றி
நிற்பா ணிலையுணர்கம் யாம்.

வினைமுற்றிய தலைமகன்
தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

(இ-ள்) நூல்பயின்ற பாகனே! நின்றேர் கடிதாகச் செல்வதாக; தேன் பயின்ற காட்டினது அழகை நோக்கித் தான்பயின்ற கற்பென்னுநின்ற தாளினைச் செறித்து உயிர்காத்துக் கவுளின்மிசைக் கையூன்றி நிற்பாளது நிலைமையை நாம்சென்று அறிவாம் எ-று. (௰)

முல்லை முடிந்தது.

உ.—குறிஞ்சி.

கக பொன்னிணர் வேங்கை கவினிய பூம்பொழிலுள்
நன்மலை நாட னலம்புனைய—மென்முலையாய்
போயின சின்னாள் புனத்து மறைந்திறு
லேயினு நின்றி யினிது.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி
தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇயது.

(இ-ள்) பொன்போன்ற பூங்கொத்தையுடைய வேங்கைகள் அழகு பெற்ற பூம்பொழிலின்கண் வந்து நன்மலைநாடன் நினது நலத்தினைப் புனையக் கழிந்தன சிலநாள்; புனத்தின்கட் களவினுன் எதிர்ப்பட்டோ ரின்றி இடையூறின்றியே யினிதாக எ-று. (க)

கஉ. மால்வரை வெற்ப வணங்கு குரலேனல்
காவ லியற்கை யொழிந்தேம்யாம்—தூவருவி
பூக்கண் கழூஉம் புறவிற்றாய்ப் பொன்விளையும்
பாக்க மிதுவெம் மிடம்.

பகற்குறிவந்து பெயர்கின்ற தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுத் தோழி செறிப்பறிவுறீஇயது.

(இ-ள்) பெரிய மூங்கில்களையுடைய வெற்பனே! வளைந்த கதிர்களையுடைய பசுந்தினையைக் காத்தல் யாமொழிந்தேம்; தூவருவிகள் பூவின் கண்களைக் கழுவுகின்ற காட்டினை யுடைத்தாய்ப் பொன்விளையும் இப்பாக்கம் எம்முடைய இடமாதலான், நீயிங்கே வரக்கூடின் வருவாயாக எ-று. (உ)

கங. கானக நாடன் கலவானென் றோளென்று
மானமர் கண்ணாய் மயங்கினீ—நானங்
கலந்திழியு நன்மலைமேல் வாலருவி யாடப்
புலம்பு மகன்றுநில் லா.

சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகனை யியற்பழித்த
தோழிக்குத் தலைமகள் இயற்பட மொழிந்தது.

(இ-ள்) கானகநாடன் என்றோளைப் புணரானென்று சொல்லி, மான் போன்ற மதர்த்த கண்ணினையுடையாய்! அறிவு கெடா தொழிவாயாக;

பலநறுவிரைகளையுங் கலந்து இழியாநின்ற நன்மலையின்கண் உள்ள வாலிய அருவியையாட என்றோள்களின்கட் புலம்பும் நீங்கி நில்லாது எ-று. (௩)

௧௪ புணைபூந் தழையல்குற் பொன்னன்னாய் சாரற்
றினைகாத் திருந்தேம்யா மாக—வினைவாய்த்து
மாவினவு வார்போல வந்தவர் நம்மாட்டுத்
தாம்வினவ லுற்றதொன் றுண்டு.

தோழி தலைமகட்கு மெலிதாகச்
சொல்லிக் குறைநயப்புக்கூறியது.

(இ-ள்) செய்யப்பட்ட பூந்தழைகளான் அணியப்பட்ட அல்குலினையுடைய பொன்னன்னாய்! மலைச்சாரலின்கட் டினையைக் காத்து நாம் இருந்தேமாக, வினையை வாய்க்கச்செய்து ஒருமாவினவுவார்போல வந்தாரொருவர் நம்மாட்டுத் தாம் வினவலுற்ற பிறிதொன்று உண்டு எ-று. (௪)

௧௫ * வேங்கை நறுமலர் வெற்பிடை யாங்கொய்து
மாந்தளிர் மேனி வியர்ப்பமற்—றியாங்கணைத்தும்
பாய்ந்தருவி யாடினே மாகப் பணிமொழிக்குச்
சேந்தனவாஞ் சேயரிக்கண் டாம.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத்
தோழி தாய்கேட்டற்கு மறுமாற்றஞ் சொல்லுவாள்
போலப் படைத்துமொழிகிளவியான் வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) வெற்பினகண் வேஙகைமலரையுங் கொய்து நின்மகள் மாந்தளிர்மேனி வியர்த்தலான் அவ்விடத்து எல்லாவருவியும் பாய்ந்தாடினே[மாகப்] பணிமொழியையுடையாட்குச் சேயரிக்கண்டாம் சிவந்தன காண் எ-று. (௫)

௧௬ கொடுவரி வேங்கை பிழைத்துக்கோட் பட்டு
மடிசெவி வேழ மிரீஇ—யடியோசை
யஞ்சி யொதுங்கு மதருள்ளி யாரிருட்
டுஞ்சா சுடர்த்தொடி கண்.

* இதனை "ஐயச் செய்கை தாய்க்கெதிர் மறுத்துப், பொய்யென மாற்றி மெய்வழி கொடுப்பினும்" என்பதற்கு உதாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, ௧௭, உ௩.)

இரவுக்குறிவந்து பெயரும் தலைமகனைக்
கண்ணுற்றுநின்ற தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) கொலைவரி வேங்கையாற் கோட்பட்டுப் பிழைத்து மடிந்த செவியையுடைய வேழம் பிரிந்து தன்னடியோசையைப் புலி கேட்குமென்று அஞ்சி மெல்ல நடக்கும் வழியை நினைந்து, கங்குலின்கட் சுடர்த்தொடியையுடையாள் கண் துயிலா எ-று. (சு)

கஎ மஞ்சிவர் சோலை வளமலை நன்னாட
வெஞ்சாது நீவருதி யென்றெண்ணி—யஞ்சித்
திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாத
ருருவொடுங்கு முள்ளுருகி நின்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) முகில் படராநின்ற சோலையையுடைய வளமலைநாடனே! ஒருநாள் ஒழியாது இரவின்கண் நீ வாராநின்றாய் என்று எண்ணித், திருவொடுங்கு மென்சாயற் றேங்கோதை மாதர் அஞ்சி யுள்ளுருகி நின்று தன்மேனி மெலியா நின்றாள் எ-று. (எ)

கஅ *எறிந்தெமர் தாமுழுத வீர்ங்குர லேனன்
மறந்துங் கிளியினமும் வாரா—கறங்கருவி
மாமலை நாட மடமொழி தன்கேண்மை
நீமறவ னெஞ்சத்துக் கொண்டு.

தோழி செறிப்பறிவுறீஇத் தலைமகனை வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) காடெறிந்து எமர்தாமுழுத ஈர்ங்குரல் ஏனலின்கண் மறந்தாயினுங் கிளியினமும் நாங்களும் வாரோம்; கறங்கருவியினையுடைய மாமலைநாடனே! மடமொழியோடு நீ கொண்ட கேண்மையை நின்னெஞ்சத்துக் கொண்டு மறவாயாக எ-று. (அ)

கக † நெடுமலை நன்னாட நீள்வே லுணையாக்
கடுவிசை வாலருவி நீந்தி—நடுவிரு

---

* இதனை "ஓம்படைக் கிளவிப் பாங்கின் கண்ணும்" என்புழி எடுத்தோதினார் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, களவு, உ௩.) அகப்பொருள் விளக்க வுரைகாரரும் பாங்கி தலைமகனை முன்னின்று செறிப்புணர்த்தி ஓம்படைசாற்றற்கு உதாரணங்காட்டுவர். (களவியல், ௩௰அ.)

† இது இரவுக்குறி விலக்கியது என்றார் நச்சினார்க்கினியரும். (தொல், பொரு, களவு, உ௩.)

ளின்று வதர்வர வீர்ங்கோதை மாதரா
ளென்னுவா ளென்னுமென் னெஞ்சு. ௧௯

தோழி இரவுக்குறியின்கண்
நெறிவிலக்கி வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நெடுமலை நன்னாடனே! நீள்வேலே துணையாகக் கடிய விசையையுடைய வாலருவியை நீந்தி, நடுவிருளின்கண் இன்னாத வழியின்கண் நீவர, ஈர்ங்கோதை மாதராள் எப்பெற்றியாவாளோ என்று தடுமாறுகிற்கும் என்னெஞ்சு எ-று. (௯)

உ0 *வெறிகமழ் வெற்பனென் மெய்ந்நீர்மை கொண்ட
தறியாண்மற் றன்னை வணங்கணங்கிற் றென்று
மறியீர்த் துதிரந்தூய் வேலற் றரீஇ
வெறியோ டலம்வரும் யாய்.

தலைமகள் தோழிக்கு அறத்தொடுநின்று
வெறிவிலக்கவேண்டும் உள்ளத்தாளாய்ச் சொல்லியது.

(இ-ள்) விரைசமழாநின்ற வெற்பன் எனதுமெய்யின்கண் உள்ள நீர்மையைக் கொண்டது அறியாளாய், அந்தோ தெய்வம் என்னை வருத்திற்று என்று வேலனைத் தந்து மறியை யறுத்து உதிரத்தைத் தூவி வெறியோடே வருந்தாநின்றாள் அன்னை எ-று. (௧0)

குறிஞ்சி முடிந்தது.

---

௩ — மருதம்.

உக கொல்புழிப் பண்டா விலையார் இக ‡ கொறசேரி
நண்டுளைத் தூன்றூசி விற்பாரி—ணொன்றனும்
வேறல்லை பாண வியலூரான் வாய்மொழியைத்
தேற வெமக்குரைப்பாய் நீ.

பாணற்குத் தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

* இது வெறியச்சுறுத்தியது என்பர் நச்சினார்க்கினியர். (தொல், பொரு, களவு, உ௩.) அகப்பொருள்விளக்கவுரைகாரரும் வெறிவிலக்கிற்கு உதாரணம் காட்டுவர். (களவியல், சஅ)

‡ "வைகொண்ட வூசிகொற் சேரியின் விற்றெம்மில் வண்ணவண்ணப், பொய்கொண்டு நிற்கலுற் றோபுலை யாத்தின்னி போந்ததுவே" என்றார் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும். (௩அ௯)

(இ - ள்) பண்டங் கொண்ட விலையை வேறுபடுத்துக் கொற்சேரியின்கண் நண்ணிய துளையையுடைய ஊசியை விற்றுத்திரிவாரின் யாதானும் வேறல்ல; பாண! வியலூரான் வாய்மொழியைத் தெளிய எமக்கு உரைக்கின்ற நீ எ-று. (க)

௨௨ போதார்வண் டூதும் புனல்வய லூரற்குத்
தூதாய்த் திரிதரும் பாண்மகனே—நீதா
னறிவயர்ந் தெம்மில்லு ளென்செய்ய வந்தாய்
நெறியதுகா ணெங்கைய ரிற்கு.

இதுவுமது.

(இ - ள்) மலர்களை நுகராநின்ற வண்டுகள் ஊதும் புனல்வயலூரற்குத் தூதாய் உழல்கின்ற பாண்மகனே! நீதான் அறிவு கலங்கி எங்கள் மனையுள் என்செய்யவந்தாய்? எங்கையர் மனைக்கு வழி அதுகாண் எ-று. (உ)

௨௩ யாண ரகல்வய லூர னருளுதல்
பாண பரிந்துரைக்க வேண்டுமோ—மாண
வறிவ தறியு மறிவினார் கேண்மை
நெறியே யுரையாதோ மற்று.

இதுவுமது.

(இ - ள்) வளமையுடைய அகல்வயலூரன் எமக்கு அருளுடையன் என்பதனைப், பாணனே! நீ காதலித்து உரைக்க வேண்டுமோ? மாட்சிப்பட அறியக்கடவதனையறியும் அறிவினையுடையார் செய்யும் நட்புநெறியை அவர் அருளுடைமையே உரையாதோ? எ-று. (௩)

௨௪ கோலச் சிறுகுருகின் குத்தஞ்சி யீர்வாளை
நீலத்துப் புக்கொளிக்கு மூரற்கு—மேலெலாஞ்
சார்தற்குச் சந்தனச்சாந் தாயினே மிப்பருவங்
காரத்தின் வெய்யவென் றோள்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) அழகிய சிறுகுருகின் குத்தினையஞ்சிக் குளிர்ந்தவாளை நீலமலரின்கட் புக்கு ஒளிக்கும் ஊரினையுடையாற்குப், பண்டெல்லாம் புணர்தற்

குச் சந்தனக்குழம்பாயினேம்; இக்காலம் புண்ணிற்கு இடும் காரம் போல வெய்யவாம் எம்முடைய தோள் எ-று. (௪)

௨௫ அழலவிழ் தாமரை யாய்வய லூரன்
விழைதகு மார்ப முறுநோய்—விழையிற்
குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறு
மழலைவாய்க் கட்டுரை யால்.

வாயில்வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) அழல்போல அவிழுந் தாமரைகளையுடைய ஆய்வயலூரனுடைய கண்டார் விழையப்பட்ட மார்பம் துன்புறுநிற்கும்; குழலுங் குடுமியென் பாலகன் கூறும் மழலைவாய்க் கட்டுரையான் எம்மைவிரும்பிப் புணருமாயின் எ-று. (௫)

௨௬ பெய்வளைக் கையாய் பெருநகை யாகின்றே
செய்வய லூரன் வதுவை விழவியம்பக்
கைபுனை தேரேறிச் செல்வானைச் சென்றிவ
னெய்தி யிடருற்ற வாறு.

புதல்வனை முனிந்து தலைமகண் மறுத்தாளைப் போலத்
தோழிக்கு வாயினேர்ந்தது.

(இ-ள்) பெய்வளையினையுடைய கையாய்! எனக்குப் பெரிய நகையாகாநின்றது; செய்த வயல்களையுடைய ஊரன், பரத்தையர் புதுமணங்களின் உள்ள முழவு ஒலித்தலாற் கைபுனை தேரேறிச் செல்வானை இப்புதல்வன் கண்டு சென்று எய்த, அவ்வூரன் புதுமணம் புணரப் பெறாது இடருற்றவாறு எ-று. (௬)

௨௭ தண்வய லூரற் புலக்குந் தகையமோ
நுண்ணறல் போல நுணங்கிய வைங்கூந்தல்
வெண்மரற் போல நிறந்திரிந்து வேறாய
வண்ண முடையேமற் றியாம்.

வாயில் வேண்டிச் சென்றார்க்குத்
தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) தண்வயல் ஊரனை ஊடுந் தகையமோ? நுண்ணிய அறல் மண்ற்

போதும் நீணுகிய ஐவகைப்பட்ட கூந்தல் வெள்ளை மாற்போலத் தன்னிறந் திரிந்து வேறுபட்ட நிறத்தையுடையேம் ஆதலான் எ-று. (௭)

உ௮ ஒல்லென் றொலிக்கு மொலிபுன லூரற்கு
வல்லென்ற தென்னெஞ்சம் வாட்கண்ணாய்—நில்லென்று
தேக்கற்றுங் கென்மகன் றானிற்ப வென்னானு
நோக்கான்றே றூர்ந்தது கண்டு.

தலைமகள் தோழிக்கு வாயின்மறுத்தது.

(இ-ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையானும் ஒல்லென்றொலிக்கும் ஊரற்கு என்னெஞ்சம் நெகிழாது வலிதாயிற்று; வாட்கண்ணாய்! புதல்வன் தன்னை விரும்பிநிற்பக் கண்டுவைத்துப் பாகனை நில்லென்று சொல்லாதே என் புதல்வனையும் பின்பாராதே தேரூர்ந்து பரத்தையர் மனைக்குச் சென்றது கண்டு எ-று. (௮)

உ௯ ஒல்லென் றொலிபுன லூரன் வியன்மார்பம்
புல்லேன்யா னென்பேன் புனையிழையாய்—புல்லே
னெனக்கோர் குறிப்பு முடையனோ வூரன்
றனக்கேவல் செய்தொழுகு வேன்.

ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகன் புணர்ந்து
நீங்கியபின்பு சென்ற தோழிக்குத்
தலைமகள் சொல்லியது.

(இ-ள்) ஒலிபுனலையுடைத்தாய்ப் பிறவோசையான் ஒல்லென்னும் ஊரனுடைய அகன்ற மார்பத்தினை யான் முயங்கேன் என்றுசொல்லி அவனைக் காணுமுன் நினைத்திருப்பேன்; புனையிழையாய்! அவனைக்கண்டபின் முயங்கேனென்றதற்கு எனக்கெனப் பெற்ற கருமம் உடையேனோ? ஊரன்றனக்கு ஏவல் செய்து ஒழுகுவேன் ஆதலான் எ-று. (௯)

௩௦ குளிரும் பருவத்தே யாயினுந் தென்றல்
வளியெறியின் மெய்யிற் கினிதா—மொளியிழா
யூடி யிருப்பினு மூர னறுமேனி
கூட லினிதா மெனக்கு.

இதுவுமது.

(இ-ள்) குளிருங் காலத்தேயாயினும் தென்றற்காற்று எறியின் உடம்பிற்கு இனிதாம்; அதுபோல, ஒளியிழாய்! யான் அவனைப் புலந்திருந்தேன் ஆயினும், அவ்வூரன் அழகிய நாற்றத்தினையுடைய மேனியைக்கூடுதல் இனிதாம் எனக்கு எ-று. (௪௦)

மருதம் முடிந்தது.

௪.—பாலை.

௩௧ * உதிரந் துவரிய வேங்கை யுகிர்போ
லெதிரி முருக்கரும்ப வீர்ந்தண்கார் நீங்க—வெதிருநர்க்
கின்பம் பயந்த விளவேனில் காண்டொறுந்
துன்பங் கலந்தழியு நெஞ்சு.

பருவங்கண்டழிந்த தலைமகள்
தோழிக்குச் சொல்லியது.

(இ-ள்) உதிரத்தையளைந்து துவரிய புலியினது உகிர்போலப் பருவத்தையெதிர்ந்து முருக்குக்கள் அரும்ப, ஈர்ந்தண் முகில் நீங்கக், காதலர்

---

* இவ்வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தமைக்கிலக்கணம், "வெண்டளை விரவியு மாசிரியம் விரவியும், ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப" என்னுந் தொல்காப்பியச் செய்யுளியற் சூத்திரத்துப் பேராசிரியர், "வெண்டளை விரவியும், ஆசிரியம் விரவியும் என்றது என்னையெனின்—அவ்வைஞ்சீரடி வெண்பாவோடு விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வரும் என்றவாறு" எனவும், "கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க, வொண்செங் குருதியி னோடு கிடப்பதே—கெண்டிக், கெழுதகை யில்லேன் கிடந்துடப் பன்றோ, வழுதகண் ணீர்துடைத்த கை" என்னும் வெண்பாவினுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரான் வந்தது" எனவும் கூறியவாற்றானும், நச்சினார்க்கினியர், "வெண்பாவோடுங் கலிப்பாவோடும் விராயும், ஆசிரியப்பாவோடு விராயும் வரும் ஐஞ்சீரடிகளுமுள என்று கூறுவர் புலவர் எ-று." எனவும், "கண்டகம் பற்றி...............கை" "கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத், தடங்கட்டடங்கட்டளிரியல்கொள்ளாள்—கிடங்கில், வளையாற் பொலிந்தகை வையெயிற்றுச் செவ்வா, யிளையாடன் கண்ணொக்கு மென்று" இவற்றுள் இரண்டாமடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறுகாண்க" எனவும் கூறியவாற்றானும் உணர்க.

தம்முட்டலைப்பட்டார்க்கு இன்பத்தைக் கொடுத்த இளவேனிலைக் காணுந்தோறுந் துன்பத்தோடு புணர்ந்து அழியாநின்றது என்னெஞ்சு. எ-று. (க)

௩௨ விலங்கல் விளங்கிழாய் செல்வாரோ வல்ல
ரழற்பட் டசைந்த பிடியை—யெழிற்களிறு
கற்சுனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையாற்கொண்
டுச்சி யொழுக்குஞ் சுரம்.

தலைமகனது பிரிவுக்குறிப்பறிந்தாற்றாளாய
தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.

(இ-ள்) அவர் செலவினை விலங்காதொழிக; விளங்கிய இழையினையுடையாய்! செல்லமாட்டார்; காட்டழற்பட்டு வருந்திய பிடியினை அதனது எழிற்களிறு கற்சுனைச் சேற்றிடையுள்ள சின்னீரைத் தன் கையாலே கொண்டு அப்பிடியின் உச்சியின்கண் ஒழுக்குஞ் சுரத்தை எ-று. (உ)

௩௩ பாவையும் பந்தும் பவளவாய்ப் பைங்கிளியு
மாயமு மொன்று நினைவிலையாள்—பால்போலு
மாய்ந்த மொழியினாள் செல்லுங்கொல் காதலன்பின்
காய்ந்து கதிர்தெறூஉங் காடு.

மகட்போக்கியநற்றாய் கவன்று சொல்லியது.

(இ-ள்) பாவையையும், பந்தையும், பவளம்போன்ற வாயையுடைய பசுங்கிளியையும், ஆயத்தையும் இவற்றை ஒன்றும் நினையாளாய், பால்போலும் சினமொழியையுடையாள், தன் காதலன்பின் செல்லுங்கொல்லோ! கனன்று பகலோன் சுடுகின்ற காட்டினை எ-று. (௩.)

௩௪ கோட்டமை வல்விற் கொலைபிரியா வன்கண்ண
ராட்டிவிட் டாறலைக்கு மத்தம் பலநீந்தி
வேட்ட முனைவயிற் சேறிரோ வையநீர்
வாட்டடங்கண் மாதரை நீத்து.

தோழி தலைமகனைச் செலவழுங்கியது.

(இ-ள்) கோட்டுகின்ற மூங்கில்விற்கொலையை இடையறாத வன்கண்மையையுடையார் ஆறலைத்து ஓட்டி வழியின்கண் நின்று அலைக்குங் கடறுகள் பலவற்றையு நீந்தி, வேட்டினையுடைய வெம்முனையின்கட் செல்வீரோ? ஐய! நீர் வாட்டடங்கண் மாதரைத் துறந்து எ-று. (௪)

உரு கொடுவி லெயினர்தங் கொல்படையால் வீழ்ந்த
நடிகிணை மாந்திய பேஎய்—நடுதல்
விரிநிழற் கண்படுக்கும் வெங்கான மென்பர்
பொருள்புரிந்தார் போய சுரம்.

தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த காலத்து
ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலை
மகள் ஆற்றுவலென்பதுபட மொழிந்தது.

[illegible]) கோட்டமுடைய வில்லினையுடைய வேட்டுவர் தங்கொல்படையானே [illegible] நிணத்தையுந் தின்ற பேய்கள், போரின்கட்பட்டார் [illegible] நட்ட கல்லின் விரிநிழற்றனிலும் வெய்ய காடென்று [illegible]; தோழி! பொருள் விரும்பினார் போகிய கடறு எ-று. (ரு)

உசு கடிதோடும் வெண்டேரை நீராமென் றெண்ணிப்
பிடியோ டொருங்கோடித் தாளபிணங்கி வீழும்
வெடிபோடும் வெங்கானஞ் சேர்வார்கொ னல்லாய்
தொடிபோடி வீழத் துறந்து.

பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் உடன்படாது சொல்லியது.

(இ-ள்) விரைந்தோடும் பேய்த்தேரை நீராமென்று கருதிக் களிறுகள் பிடியோடே கூட ஓடித் தாள்ஓய்ந்து பிணங்கிவீழும் பிளவோடிய வெங்கானத்தைச் சென்று நங்காதலர் சேர்வார்கொல்லோ? நல்லாய்! நங்கையிற் றொடி போடிவீழத் துறந்து; எ-று. (சு)

உஎ தோழியர் சூழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்
வீழ்பவள் போலத் தளருங்கா—லூழாது
கல்லதர் அத்தத்தைக் காதலன் பின்போதல்
வல்லவோ மாதர் நடை.

உடன்போய தலைமகட்கு நற்றாய்
கவன்றுரைத்தது.

(இ-ள்) தோழியா சுற்ற முற்றத்திற்றுறையின் விளையாடும்பொழுதும் வீழ்பவளேபோலத் தளருங் கால்கள ஓயாது தாழாதே கல்வழியையுடைய அத்தத்துத் தன் கொழுநன்பின் போதலைவல்லவோ? காதலையுடையாள் நடை எ-று. (எ)

௧௮ சுனைவாய்ச் சிறுநீரை யெய்தாதென் றெண்ணிப்
பிணைமா னினிதுண்ண வேண்டிக்—கலைமாத்தன்
கள்ளத்தி னூச்சுஞ் சுரமென்பர் காதல
ருள்ளம் படர்ந்த நெறி.

பிரிவின்கண் ஆற்ருளாயின தலைமகளைத்
தோழியாற்றுவித்தது.

(இ - ள்) சுனையின்கண் உள்ள சிறியநீரைப் பிணைக்கு உண்ண நிரம்பாது என்று எண்ணிப் பிணைமான் இனிதாக உண்ணவேண்டிக், கலையா இயமாத் தனது கள்ளத்தினனே பொய்யே உறுஞ்சும் சுரமென்று சொல்லுவர்; நங்காதலர் தம் அகத்தினாற் போயினநெறி எ-று. (௮)

௧௯ மடவைகா ணன்னெஞ்சே மாண்பொருண் மாட் டோடப்
புடைபெயர் போழ்தத்து மாற்றாள்—படர்கூர்ந்து
விம்மி யுயிர்க்கும் விளங்கிழையா ளாற்றுமோ
நம்மிற் பிரிந்த விடத்து.

தலைமகன் பொருள்வலித்த நெஞ்சிற்குச்
சொல்லிச் செலவழுங்கியது.

(இ - ள்) அறியாய்காண், மிக்கநெஞ்சே! மாட்சிமைப்பட்ட பொருளின் மாட்டுச் சேறலான், முயங்கி நாம் புடைபெயருங்காலத்தும் ஆற்றமாட்டா ளாய்த் துன்பமிக்கு விம்மி உயிராநின்ற விளங்கிழையாள் ஆற்றவல்லளோ? நம்மை நீங்கியவிடத்து எ-று. (௯)

௨௦ இன்றல்க லீர்ம்படையு ளீர்ங்கோதை தோடுணையா
நன்கு வதிந்தனை நன்னெஞ்சே நாளைநாம்
குன்றக ரத்த மிறந்து தமியமா
வென்கொலோ சேக்கு மிடம்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) இன்று இரவின்கட் குளிர்ந்த சேக்கையுள் ஈர்ங்கோதையை யுடையாள் தோள் நமக்குத் துணையாக மிகவுந்தங்கினை; நன்னெஞ்சே! இவ் வின்பத்தைவிட்டு நாளையிரவின்கண் யாம் மலைவழியே இறந்து தமியேமாய் எவ்விடந் தங்குவிடம்? எ-று. (௰)

பாலை முடிந்தது.

ரு.—நெய்தல்.

சக தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரியப் புலம்புடைந்
தொண்டடங்கண் டுஞ்சற்க வொள்ளிழாய்—நண்படைந்த
சேவலுந் தன்னருகிற் சேக்குமா லென்கொலோ
பூந்தலை யன்றில் புலம்பு.

அல்ல குறிப்பட்ட தலைமகற்குச் சொல்லுவாளாய்த்
தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(இ - ள்) தெண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிதலாற் றனிமையையடைந்து நின்னுடைய ஒள்ளியகண் துயிலாதொழிக ; ஒள்ளிய இழைகளையுடையாய் ! நண்பினையடைந்த சேவலும் தன்னருகே உறையாநின்றதாதலான், என்னைகொல்லோ ? செம்பூப்போலுஞ் சூட்டினையுடைய பெடையன்றில் புலம்புதல் எ-று. (க)

சஉ கொடுந்தா ளலவ குறையா மிரப்பே
பொடுங்கா வொலிகடற் சேர்ப்ப—னெடுந்தேர்
கடந்த வழியையெங் கண்ணுறைக் காண
நடந்து சிதையாதி நீ.

காமமிக்க கழிபடர்கிளவி.

(இ - ள்) கோடியிருந்த தாளினையுடைய அலவனே ! ஒரு காரியம் நின்னை யிரப்பேம் ; ஒலியாநின்ற அடங்காத கடற்சேர்ப்பன் நெடுந்தேர் போயின வழியை நம்முடைய கண் நிரம்பக்காணும்வகை அதன்மேல் நடந்து அழியாதொழிவாயாக எ-று.

சங *பொரிப்புறப் பல்லிச் சினையீன்ற புன்னை
வரிப்புற வார்மணன்மே லேறித்—தெரிப்புறத்
தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பன் றூரகல நல்குமே
லாழியாற் காணேமோ யாம்.

இதுவுமது.

* இதனைப், "பிரிந்த வழிக்கலங்கினும்" என்பதற்குதாரணங்காட்டுவர் நச்சினார்க்கினியர் (தொல், பொரு, கள, ௫௦.)

(இ-ள்) பொரிந்த புறத்தையுடைய பல்லிமுட்டைபோல அரும்பினை யீன்ற புன்னைப்பூக்களையுடைய வரிப்பட்ட புறத்தினையுடைய உயர்ந்த மணற்குன்றின்மேல் ஏறியிருந்து, தெளிவுறத் தாழ்கடற் றண்சேர்ப்பனுடைய தார்அகலத்தை நமக்கு நல்குமாயிற், * கூடல் இழைப்பாற் காண்பேம் யாம் எ-று. (ரு)

சச கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம் பொழினோக்கி
யுண்கண் சிவப்ப வழுதே னொளிமுகங்
கண்டன்னை யெவ்வம்யா தென்னக் கடல்வந்தென்
வண்டல் சிதைத்ததென் றேன்.

பகற்குறிக்கட் டலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகப் படைத்து
மொழிகிளவியாற் றோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவா
ளாய்ச் செறிப்பறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

(இ-ள்) நம்மை இற்செறிக்கையாற் கொண்கன் பிரிந்த குளிர்பூம்பொழிலை நோக்கி உண்கண் சிவப்ப அழுத என்னுடைய ஒளிமுகத்தைக்கண்டு அன்னை நினக்கு வந்த இடும்பை யாது என்னக் கடல்வந்து என்னுடைய விளையாட்டுச் சிற்றிலை சிதைத்தது என்று சொன்னேன்; எம்பெருமாட்டி! எ-று (ச)

சரு ஈர்ந்தண் பொழிலு ளிருங்கழித் தண்சேர்ப்பன்
சேர்ந்தென் செறிவளைத்தோள் பற்றித் தெளித்தமை
மாந்தளிர் மேனியாய் மன்ற விடுவனவோ
பூந்தண் பொழிலுட் குருகு.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாதற் பொருட்டுத்
தலைமகள் வரைவுவேட்டுச் சொல்லியது.

---

* இதனைக், "கூடலாவது வட்டமாகக் கோட்டைக்கீறி அதுக்குள்ளே சுழிசுழியாகச் சுற்றுஞ்சுழித்து இவ்விரண்டு சுழியாகக் கூட்டினால், இரட்டைப்பட்டாற் கூடுகை; ஒற்றைப்பட்டாற் கூடாமையென்று ஸங்கேதம்" என நாச்சியார் திருமொழி உரையினும், (கூடற்றிருப்பதிகம்) "மணற்குன்றினீத்தகன்றூர் வருகென், றூழி திருத்திச் சுழிக்கணக்கோதி" எனத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையினும் (கஅசு) "வளைத்துக்கிடந்த வரிமணற்கூடலும்" என அம்பிகாபதிகோவையினும் (ருஉஉ) வருவனவற்றான் உணர்க.

(இ - ள்) குளிர்ந்த தண்பொழிலின்கண் இருந்த பெரிய கழியையுடைய தண்சேர்ப்பன் புணர்ந்து என் செறிவளைத்தோள்பற்றி என்னைத் தெளிவித்த வஞ்சினத்தை, மாந்தளிரமேனியாய்! மெய்யாக மறந்துவிட வல்லவோ? அப்பூந்தண்பொழிலுள் வாழுந குருகுகள் எ-று. (௫)

௪௬ ஓதந் தொகுத்த வொலிகடற் றண்முத்தம்
பேதை மடவார்தம் வண்டல் விளக்கயருங்
கானலஞ் சேர்ப்ப தகுவதோ வென்றோழி
தோணலந் தோற்பித்த னீ.

பகற்குறிவந்து புணர்ந்து நீங்குந் தலைமகனைக் கண்ணுற்றுநின்று தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) ஓதம் எறிந்திரட்டிய ஒலிகடற் றண்முத்தங்களைப் பேதைமையுடைய மடவார் தம்வண்டற் சிறுமனைக்கு விளக்காக விருப்புசசெய்யும் கானலஞ் சேர்ப்பனே! நினக்குத் தகுவதொன்றோ? என்னுடைய தோழியுடைய தோள்களின் நலத்தை நீ தொலைவித்தல் எ-று. (௬)

௪௭ பெருங்கட லுள்கலங்க நுண்வலை வீசி
யொருங்குடன் றன்னைமார் தந்த கொழுமீ
னுணங்கல்புள் ளோப்பு மொளியிழை மாத
ரணங்காகு மாற்ற வெமக்கு.

தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

தோழற்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

(இ - ள்) பெரிய கடல் உள்ளெல்லாங் கலங்க நுண்ணிய வலைகளாலே வீசி ஒருங்குடனே தமையன்மார் கொண்டுவந்த கொழுத்த மீன் உணங்கல்களைக் கவரும் புட்களை ஒப்புகின்ற ஒளியிழைமாதர் மிகவும் எமக்கு வருத்துந் தெய்வமாம் எ-று. (௭)

௪௮ எக்கரிடுமணன்மே லோதந் தரவந்த
சித்தில நின்றிமைக்கு நீள்கழித் தண்சேர்ப்ப
மிக்க மிகுபுகழ் தாங்குபவோ தற்சேர்ந்தா
ரொற்கங் கடைப்பிடியா தார்.

தலைமகனைத் தோழி வரைவுகடாயது.

(இ - ள்) திரைவந்து இட்ட இளமணன்மேல் ஓதம் தரவந்த முத்தங்கள் நின்று விளங்காநின்ற நீண்ட கழியினையுடைய தண்சேர்ப்பனே! உலகத்தின்கண் விளங்கிய மிகுபுகழைத் தாங்கவல்லரோ? தம்மைச் சேர்ந்தாருடைய தளர்ச்சியைக் கடைப்பிடித்துத் தீராதார் எ-று. (அ)

௪௯ * கொடுமுண் மடற்றாழைக் கூம்பவிழ்ந்த வொண்பூ
விடையு ளிழுதொப்பத் தோன்றிப்—புடையெலாந்
தெய்வங் கமழுந் தெளிகடற் றண்சேர்ப்பன்
செய்தான் றெளியாக் குறி.

அல்லகுறிப்பட்டுப் பெயர்ந்தமை அறியத் தலைமகன்
சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(இ - ள்) கொடிய முள்ளையுடைய மடற்றாழையினது மொட்டவிழ்ந்த ஒள்ளிய பூக்கள் நடுவுள்ள சோற்றால் வெண்ணெய்போலத் தோன்றி மருங்கெல்லாம் தெய்வமணம்போலக் கமழாநின்ற தெளிந்த கடற்றண்சேர்ப்பன் நம்மாற் றெளிக்கப்படாத குறியைச் செய்தான்; ஆதலால் அல்ல குறிப்பட்டேம் எ-று. (௯)

௫௰ ‡ அணிகடற் றண்சேர்ப்பன் றேர்ப்பரிமாப் பூண்ட
மணியரவ மென்றெழுந்து போந்தேன்—கனிவிரும்பும்
புள்ளரவங் கேட்டுப் பெயர்ந்தே னொளியிழா
யுள்ளுருகு நெஞ்சினே னாய்.

இதுவுமது.

(இ - ள்) நிலத்தைச் சூழ்ந்த கடற்றண்சேர்ப்பன் தேர்பூண்ட பரிமா அணிந்த மணியரவம் என்று கருதிச் சென்றேன்; கனிகளை விரும்புகின்ற புள்ளரவங்களைக் கேட்டு மணியரவம் அன்று என்று போந்தேன்; ஒளியிழாய்! உள்ளுருகும் நெஞ்சினேனாகி எ-று. (௰)

நெய்தல் முடிந்தது.

ஐந்திணையைம்பது முற்றிற்று.

---

* இது "பாங்கி தலைமகன் றீங்கெடுத்தியம்பியது" எனக் கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர். (களவியல், ௪௬.)

‡ இஃது "தான் குறிமருண்டமை தலைவி பாங்கிக்கு உணர்த்தியது" எனக்கொள்வர் அகப்பொருள் விளக்க உரைகாரர் (ஷை ஷை.)

ஐந்திணையைம்பது.

செய்யுண் முதற்குறிப்பு அகராதி.

ஐந்திணையைம்பது.

அரும்பத அகராதி.

[எண்கள் பாட்டெண்கள்.]

அகவல் - அழைத்தல், ௨.
அசைதல் - வருந்துதல், ௩௨.
அணங்கிற்று - வருத்திற்று, ௨௰.
அணங்கு - தெய்வம், ௨௰, வருத்துந் [தெய்வம், ௪௭.
அணி - அழகு, ௨.
அதர் - வழி, ௧௬, ௨௰.
அத்தம் - கடறு, ௩௪. வழி, ௩௭.
அமர்தல் - விரும்புதல், ௧. போலுத [ல், ௧௩.
அமை - மூங்கில், ௩௪.
அயர்தல் - கலங்குதல், ௨௯.
அலம் வருதல் - வருந்தாநிற்றல், ௨௰.
அல்கல் - இரவு, ௪௰.
அறல் - அறன்மணல், ௨௭.
அன்னோ - அந்தோ, ௨௰.
ஆடுதல் - விளையாடுதல், ௩௭.
ஆர - நிரம்ப, ௪௨.
ஆரான் - அரிய ஆனிரை, ௭.
ஆரிருள் - கங்குல், ௧௬.
ஆர்தல் - நுகருதல், ௨௨.
ஆழி - கூடலிழைப்பு, ௪௩.
இணர் - பூங்கொத்து, ௧௪.
இயம்புதல் - ஒலித்தல், ௨௫.
இரங்குதல் - முழங்குதல், ௨.
இரிந்து - பிரிந்து, ௧௬.
இருமை - பெருமை, ௫.
இல் - மனை, ௨௨.
இவர்தல் - படர்தல், ௧௭.
இழுது - வெண்ணெய், ௪௯.
ஈர்த்தல் - அறுத்தல், ௨௰.
ஈரம்படை - குளிர்ந்த சேக்கை, ௪௰.
உடன்று - மாறுபட்டு, ௯.
உணர்கம் - அறிவோம், ௫௰.
உரறி - முழங்கி, ௪.
உருவொடுங்குதல் - மேனி மெலியா [நிற்றல், ௧௭.
உவத்தல் - விரும்புதல், ௭.
உள்ளுதல் - நினைத்தல், ௧௬.
உறைக்கும் - பெய்கின்ற, ௫.
ஊச்சுதல் - உறுஞ்சுதல், ௩௮.
எக்கரிடுமணல் - திரைவந்திட்ட இள [மணல், ௪௮.
எஞ்சாமை - ஒழியாமை, ௧௭.
எதிரி - எதிர்ந்து, ௩௰.
எதிருதல் - தம்முட்டலைப்படுதல், [௩௧.
எயினர் - வேட்டுவர், ௩௫.
எய்தாது - நிரம்பாது, ௩௮.
எவ்வம் - இடும்பை, ௪௪.
எழில் - அழகு, ௧௰.
ஏக்கற்று - விரும்பி, ௨௮.
ஏதிலர் - எதிர்ப்பட்டோர், ௧௧.
ஏனல் - பசுந்தினை, ௧௨.
ஐங்கூந்தல் - ஐவகைப்பட்ட கூந்தல், [௨௭.
ஒடுங்குதல் - அடங்குதல், ௪௨.
ஒதுங்குதல் - மெல்லநடத்தல், ௧௬.
ஒற்கம் - தளர்ச்சி, ௪௮.
ஒன்றானும் - யாதானும், ௨௪.
கடத்தல் - வெல்லுதல், ௧.
கடம்பு - கடப்பந்தார், ௧.
கடிது - விரைந்து, ௩௬.
கண்படுத்தல் - துயிலுதல், ௩௫.
கலி - மிக்க, ௨.
கல்லதர் - கல்வழி, ௩௭.
கவினுறுதல் - அழகுபெறுதல், ௧௧.
கழூஉம் - கழுவுகின்ற, ௧௨.
காண்டொறும் - காணுந்தோறும், ௨, [௩௧.
காய்ந்து - கனன்று, ௩௩.
காரம் - புண்ணிற்கிடுங்காரம், ௨௪.
கார் - கார்காலம், ௨. முகில், ௩௧.
கானம் - காடு, ௩௫.
கான் - காடு, ௧௰.
குரல் - கதிர், ௧௨.
குறை - காரியம், ௪௨.
குன்றதரத்தம் - மலைவழி, ௪௰.
கூம்பு - மொட்டு, ௪௯.
கூர்தல் - மிகுதல், ௪.
கேண்மை - நட்புநெறி, ௨௯.

அரும்பத அகராதி.

வதிதல் - தங்குதல், ௪௦.
வதுவை - பதுமணம், ௨௫.
வழீப்பு - நிலையின்மை, ௬.
வயங்குதல் - விளங்குதல், ௯.
வரை - குவடு, ௧௨.
வல்னேரும் - எழாநின்றது, ௧.
வல்வென்றல் - வலிதாதல், ௨௮.
வளி - காற்று, ௫.
வள்வார்முரசு - தோலார்ந்தமுரசு, ௩.
வாய்த்து - வாய்க்கச்செய்து, ௧௪.
வார் - உயர்ந்த, ௪௩.
வானம் - முகில், ௨.
வியன் - அகன்ற, ௨௧.
விலங்கல் - விலங்காதொழிக, ௩௨.
விலையொரீஇ - விலையைவேறுபடுத்து, ௨௧.
வீழ்தருதல் - பெய்யாநிற்றல், ௫.
வெடி - பிளவு, ௩௪.
வெண்டேர் - பேய்த்தேர், ௩௬.
வெறி - விரை, ௨௦.

